
Prædiken til 9. S.e.T. III

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 9. S.e.T. III	4
9. s.e.Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 9. S.e.T. III

9. s.e.Trin.

Prædikedag 9. s.e.Trin.

Prædikedato 9. august 1925

Prædiketekst Lukas 16,1-9

Prædiken ID P090825-03

Kilde KMF-nr. 12.08.12 (Påskrevet af Nøjgaard '9. S. e. Trin: 1. Tekstr.' Kunne være 1925.)

9. S. e. Trin: 1. Tekstr.

X har hørt en Historie om en Mand og er falden i Tanker over den. Der var en Godsejer med flere Gaarde under sig, og en Godsforvalter til at tage sig af Gaardene. Han havde stolet godt paa denne Forvalter, men omsider kommer det ham for Øre, at han lever over Evne — han fører et flot Liv og maa tage Penge, der ikke tilkommer ham for at kunne leve saadan i Overdaadighed. Han kalder ham til sig og siger: Saadan og saadan har jeg hørt, og jeg kan se paa Dem, det passer. Vil De nu gøre Kasserne og faa afviklet alle Posterne. Og saa har De Deres Afsked uden Pension.

Alt dette er der intet mærkeligt i, hverken for vor Tid eller for X's Tid. Svindlere har der været nok af alle Dage. Men nu kommer det mærkelige; den gamle Godsforvalter gav sig ikke Fortvivlelsen i Vold. Tværtimod, han tænkte sig om, rolig og nøgtern: hvordan skal jeg nu faa Føden? Der er 2 Udveje: at søge Plads som Karl paa Landet eller gaa til Fattigvæsenet. Ingen af dem duer. Hvad duer jeg til Landbruget, jeg, gamle Menneske? jeg vil gøre en god Figur ved Roelæsning eller Grøftegravning. Og paa Fattigvæsenet — jeg i Fattiggaarden — en ynkværdig Skandale for mig og min Familie — jeg kunde ikke overleve det — en offentlig Skam. Nej, lad mig nu tænke mig om! Saa heller løbe Linen ud. Og saa er det, han sammenkalder Fæsterne og sætter Forpagtningsafgiften ned.

Det var store Gaarde, og vi kan rigtig høre Snakken summe, da det rygtes, at han er afskediget: “Det er Godsejeren, den gerrige Knark, den Blodhund, den Udsuger, han afsætter ham, fordi han sætter Kontrakten ned. Den Mortensen han var nu en gentil Mand. Han skal være velkommen hos os. Saadan en kan nemt komme i Højhed igen. Osv.

Denne Historie hører Jesus, og der falder ham noget ind: det er dog sært, som rene Verdensmenn. tit kan handle forstandigere end Troens Folk. Se, Ulykken, Sorgen kommer til troende Menn. og de bliver fortvivlede og ligesom hovedløse. Man kan lære meget af Verdens Børn, lære at være rolig og besindig, at tænke sig om, at overveje, hvad der nu er at gøre. Det er ikke endt med at bede til Gud, vi skal ogsaa handle, Gud velsigner ikke 0. Og det er ikke endt med at handle, men troende Menn. har ogsaa Pligt til at handle med Omtanke, træffe den forstandigste Beslutning. Man kan ikke lige saadan smide hele Ansvarer over for Gud. Dernæst er X faldet i Tanker om, at det var Venner, han skabte sig. Og X's Tanke er gledet videre Aah, om man vilde skabe sig Venner med Pengene, man har — Venner til at modtage En i de evige Boliger.